

RPW/17316/2025-1P

EZD RP MPFIPS
(BOM-IV)

Data rejestracji: 2025-02-21

Data wpływu: 2025-02-21

warszawa 21.02.2025r

Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
ul. Nowogrodzka 1/3/5
00-513 Warszawa

SPOŁECZEŃSTWO OBYWATELSKIE

ABSURDÓW POLSKIEGO ORZECZNICTWA

W związku z pogarszającym się sposobem wykonywania przepisów dotyczących orzekania o niepełnosprawności żądamy, żeby:

1. Orzekali specjaliści z dziedziny, której/których dotyczy niepełnosprawność danego pacjenta. Okulista nie zdiagnozuje prawidłowo problemów neurologicznych, internista nie ma pojęcia o rzadkich wadach genetycznych a ortopeda o niedosłuchu. Dentysta o autyzmie oraz niepełnosprawności intelektualnej a przecież implantu lub przeszczepu mózgu nie da się zrobić.
2. Samokontroli przy odwołaniu dokonywali inni specjaliści niż ci, którzy orzekali. Nikt nie podważy własnej opinii.
3. Orzecznicy posiadali uprawnienia do wykonywania zawodu.
4. Przy rokowaniach nie wskazujących na poprawę orzekano na więcej niż rok, trzy czy 5. Do 16 roku życia na czas maksymalny, powyżej na minimum 10 lat albo na stałe. Nikomu nie odrośnie noga, nie da się wydłubać genów zaniku mięśni, w wielu przypadkach rehabilitacja służy jedynie utrzymaniu stanu i nic go nie polepszy. Dodatkowo zmniejszy się czas oczekiwania na komisję.
5. Do specjalistów jeździć maksymalnie w obrębie województwa. Organizowanie badań dla Wrocławianina w Bielsku-Białej a dla Rzeszowianina w Szczecinie jest męczące dla niepełnosprawnych i opiekunów i generuje koszty.
6. Orzecznicy zapoznawali się gruntownie z otrzymywaną dokumentacją medyczną. Aktualnie czytają ją „po łebkach” albo wcale i orzekają niezgodnie z faktami. Art. 271. Poświadczenie nieprawdy – stanowi:

(Dz.U.2024.0.17 t.j. - Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny)

§ 1. Funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Generalnie system orzekania jest zbyt skomplikowany. Orzeka ZON, ZUS i KRUS. Osobne są orzeczenia o niepełnosprawności, niesamodzielności, zdolności/niezdolności do pracy, świadczenia wspierającego, dodatku wspierającego i czego tam jeszcze. Dzięki temu multiplikuje się komisje, utrudnia życie pacjentom i zwiększa koszty.

Stworzenie systemu, w którym kompleksowo orzekałby ZON i na podstawie jednego orzeczenia ZUS, KRUS, OPS i PFRON zajmowałyby się jedynie realizacją uprawnień po pierwsze pozwoliłoby raz na kilka lat pójść do jednej instytucji na jedną komisję zamiast biegać z jednego urzędu do drugiego. Po drugie zmniejszyłoby koszt dla Skarby Państwa przez umieszczenie jednego zespołu orzeczników danej gminy w jednym miejscu bez konieczności orzekania w dwóch różnych miejscach i celach na dwóch różnych komisjach, za które dwóch różnych orzeczników otrzymuje pieniądze z budżetu.

Jako OzN i opiekunowie, i bez biegania z komisji na komisję mamy dość rozrywek i wydatków.
Dodatkowo przy orzeczeniach specjalistów, którzy nie mają pojęcia o funkcjonowaniu osoby z danym schorzeniem dochodzi nam stres wynikający z odwołań i kolejnych komisji.

(Podpis organizatorów protestu)